

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015416
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015416.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti odsúdenému Bc. K. F., nar. XX.XX.XXXX v R., naposledy trvale bytom V., E. XXXX/XX, okres V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, prekurzorov a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a iné, vo veci návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 24. marca 2020, prejednal sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 07. januára 2020 pod sp. zn. 6Pp/260/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného
m i e t a , pretože nie je dôvodná.

Bc. K. F. z a

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 07. januára 2020 pod sp. zn. 6Pp/260/2019 zamietol podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona ako nedôvodný návrh odsúdeného Bc. K. F., nar. XX.XX.XXXX na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok zo dňa 09. apríla 2015 pod sp. zn. PK-1T/7/2015, pre trestný čin obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, prekurzorov a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a iné, vo výmere 8 (osem) rokov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd citované rozhodnutie odôvodnil tým, že hoci u odsúdeného boli splnené prvé dve zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, nebola však v zmysle § 66 odsek 1 Tr. zákona splnená kumulatívne aj posledná tretia zákonná podmienka. Pokiaľ ide o prvú zákonnú formálnu podmienku, okresný súd skonštatoval, že odsúdený už vykonal v zmysle § 67 odsek 1 Tr. zákona potrebnú časť - 3/4 výkonu jemu uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody dňom 15. novembra 2019, keď počiatok výkonu trestu má odsúdený vyznačený dňom 19. decembra 2013 a ukončiť by ho mal predpokladane dňom 15. novembra 2021 (po započítaní väzby od 18.12.2013 do 09.04.2015), pričom uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 05. októbra 2016 pod sp. zn. 3Nt/73/2016 bola u odsúdeného zmenená súdna diferenciácia výkonu trestu odňatia slobody jeho preradením do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, t. j. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Aj pokiaľ ide o druhú - materiálnu zákonnú podmienku, okresný súd skonštatoval, že táto u odsúdeného naplnená bola, keď ako vyplýva z obsahu podaného hodnotenia na odsúdeného z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, odsúdený preukazuje doposiaľ adekvátny stupeň polepšenia plnením svojich povinností a stanoveného programu zaobchádzania i napriek tomu, že počas výkonu trestu odňatia slobody sa u odsúdeného vyskytli isté nedostatky v súvislosti s dodržiavaním

ústavného poriadku, za čo mu ale nebol uložený žiaden disciplinárny trest, pričom ich závažnosť je podľa okresného súdu nízka, čo v konečnom dôsledku podľa názoru okresného súdu nemá vplyv na konštatovanie o nenaplnení druhej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného. Pri hodnotení naplnenia tretej zákonnej - materiálnej podmienky, t. j. predpokladu vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení však okresný súd dospel k záveru, že u odsúdeného Bc. K. F. je riziko jeho recidívy veľké, so zreteľom na jeho sklony páchať trestnú činnosť, keď bol doposiaľ viackrát súdne trestaný (celkovo už 6-krát) a aj keď je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, čo sa stalo v dôsledku iba toho, že odsúdený spáchal ďalšiu trestnú činnosť vždy až po uplynutí určenej skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, pričom v jednom prípade túto spáchal po tom, čo bol účastný amnestie prezidenta republiky a bol mu odpustený výkon trestu odňatia slobody. Okresný súd tak mal vážne pochybnosti o tom, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení viesť riadny život aj vzhľadom na svoje sociálne zázemie a tiež i napriek tomu, že odsúdený deklaroval možnosť zamestnania na slobode, predloženým písomným prísľubom budúceho zamestnávateľa.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený Bc. K. F. sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu odôvodnil sám i prostredníctvom zvoleného obhajcu. Vo svojom písomnom podaní v podrobnostiach spochybňoval objektivnosť a správnosť hodnotenia riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, ktorý hodnotil jeho osobu, čo sa v poslednom čase v tomto ústave prejavuje aj u iných odsúdených osôb a poukázal súčasne na arbitrárne rozhodnutie okresného súdu vo vzťahu k záveru o nesplnení tretej zákonnej podmienky pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa jeho názoru okresný súd v rozpore so zákonom bral do úvahy pri rozhodovaní jeho zahladené odsúdenia z minulosti za inú trestnú činnosť. Okresný súd sa tiež dostatočne nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré svedčia v jeho prospech, t. j. možnosť zamestnať sa a priaznivé sociálne zázemie. Odsúdený ďalej poukázal na to, že došlo u neho k polepšeniu sa, uvedomil si a prehodnotil svoj doterajší nesprávny spôsob vedenia života ako aj skutočnosť, že je po dlhú dobu odlúčený od svojej primárnej rodiny, vrátane svojich detí, čo ho do budúcnosti motivuje vyhýbať sa páchaniu ďalšej trestnej činnosti s prihliadnutím aj na svoj vek. Navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie, ktoré považuje za nesprávne a nezákonné zrušil a aby krajský súd sám rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Prostredníctvom zvoleného obhajcu vyslovil pochybnosť o správnosti záverov okresného súdu o nenaplnení tretej zákonnej materiálnej podmienky, keďže vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát, pričom okresný súd sám pripúšťa možnosť, že odsúdený je schopný viesť riadny život, ak je pod neustálym dohľadom, čo je možné zabezpečiť po podmiennečnom prepustení dohľadom probačného a mediačného úradníka nad jeho správaním v súdom určenej primeranej skúšobnej dobe. Ďalej poukázal na to, že stanovené ciele programu zaobchádzania plní, dokonca zastáva vedúceho samosprávy, čo by zrejme nebolo inak možné, ak by neposkytoval záruku pozitívneho pôsobenia na spoluodsúdených a svojim bezproblémovým vedením riadneho života v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody. Nestotožňuje sa so záverom okresného súdu o tom, že pri rozhodovaní súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu. Podľa jeho názoru súd má vychádzať z obsahu hodnotenia ústavu a podľa toho urobiť svoje závery a nie vychádzať zo záveru ústavu v podanom hodnotení na odsúdeného, pretože v takomto prípade by o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval samotný ústav na výkon trestu odňatia slobody a nie súd. Na základe uvedeného navrhol, aby nadriadený krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil s tým, aby okresný súd vo veci znovu konal a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu k odôvodneniu sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 19. marca 2020, na neverejnom zasadnutí dňa 24. marca 2020 preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Bc. K. F., hoci bola podaná včas a oprávnenou osobou, nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne a zákonne, keď návrh odsúdeného Bc. K. F. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa kumulatívne (súčasne) všetky tri zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 66 Tr. zákona, okrem jednej (formálnej) zákonnej podmienky podľa § 67 odsek 1 Tr. zákona, ktorou je lehota

3 vykonaného uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený. Odsúdený Bc. K. F. však podľa názoru krajského súdu dôsledne nespĺňa už i relevantné vedenie riadneho života v podmienkach výkonu trestu a ostatnú, tretiu zákonnú podmienku - predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmiennečnom prepustení, keďže vzhľadom na okolnosti, správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä závažnosť, povaha a charakter ním spáchanej trestnej činnosti, neisté sociálne zázemie, ako predpoklad relevantnej eliminácie recidívy podmiennečne prepusteného odsúdeného a súčasne tiež zistené stredné riziko sociálneho zlyhania, čo relevantne nasvedčuje nepriaznivej resocializačnej prognóze vrátane jeho zrejmych sklonov k páchaniu trestnej činnosti) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti po podmiennečnom prepustení povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona. Napadnuté uznesenie je však aj napriek nesprávnemu záveru okresného súdu o splnení druhej (materiálnej) zákonnej podmienky vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému konečnému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. V tejto súvislosti navyše krajský súd pripomína, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje vecne správne a zákonné rozhodnutie. Vzhľadom ale na odlišný záver krajského súdu oproti záveru okresného súdu o splnení druhej zákonnej (materiálnej) podmienky krajský súd uvádza, že pre takéto konštatovanie musia existovať kumulatívne všetky relevantné skutočnosti, pričom okresný súd nesprávne dospel k záveru o preukázaní adekvátneho stupňa polepšenia odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody. Je síce pravdou, že odsúdenému nemožno uprieť snahu o svoju nápravu (viď väčší počet doposiaľ uložených disciplinárnych odmien) a pozitívne v tejto súvislosti možno hodnotiť i jeho postavenie vedúceho samosprávy, avšak krajský súd, vzhľadom na konštatované rezervy u odsúdeného v časti „edukácia“ v stanovenom programe zaobchádzania, na základe výskytu určitých nedostatkov v plnení interných noriem a iba čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, nesvedčí o závere o jeho adekvátnom stupni polepšenia sa do takej miery, že by bolo možné nespochybniteľne konštatovať u odsúdeného naplnenie druhej zákonnej materiálnej podmienky. So zreteľom na viaceré sťažnostné námietky odsúdeného, s ktorými sa krajský súd nestotožnil je nevyhnutné uviesť, že elementárnym podkladom pre hodnotenie súdu o naplnení druhej zákonnej materiálnej podmienky, t. j. predpokladu vedenia riadneho života v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody alebo inými slovami posúdenie adekvátneho stupňa polepšenia sa odsúdeného pre to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, tvorí samotné hodnotenie odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom ho odsúdený vykonáva. Aj podľa názoru krajského súdu (v zhode s názorom odsúdeného prostredníctvom zvoleného obhajcu) je podstatný obsah tohto hodnotenia, resp. faktické a konkrétne poznatky o komplexnom správaní sa odsúdeného s tým, že uvádzané závery hodnotiteľa pokiaľ ide o splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného nemôžu byť záväzné pre súd, pretože ich posudzovanie je výlučne kompetenciou súdu. Na druhej strane však uvádzané skutočnosti ohľadom plnenia stanoveného programu zaobchádzania a povinnosti odsúdeným v obsahu tohto hodnotenia, pokiaľ nie je relevantne preukázaný opak, nie je dôvodom pre vyslovenie záveru o nevierohodnosti obsahu podaného hodnotenia na odsúdeného. Pokiaľ ide o posudzovanie naplnenia tretej materiálnej zákonnej podmienky, t. j. posúdenie, či odsúdený bude viesť už iba riadny život a to už aj po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ide v podstate o prognózu, ktorú vyslovuje súd, a podkladom pre jej vyslovenie je viacero faktorov, medzi ktorých patrí aj skúmanie existencie či neexistencie sklonov odsúdeného páchať nielen trestnú, ale aj inú závažnejšiu protispoločenskú činnosť (priestupky, správne delikty). Už v zmysle ustálenej judikatúry nie je v rozpore so zákonom, ak pre jej hodnotenie sa opiera i o zahladené odsúdenia či odsúdenia, kde sa páchatel trestnej činnosti osvedčil v určenej skúšobnej dobe. Preto nie je možné ani akceptovať sťažnostné námietky o arbitrárnosti napadnutého uznesenia okresného súdu.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov preto nepovažoval sťažnosť odsúdeného Bc. K. F. za dôvodnú, neakceptoval ju a podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ju preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.